ECLI:RO:JDCTA:2026:001.######
Dosar nr. #####/212/2025
#######
JUDECĂTORIA CONSTANŢA
SECTIA CIVILĂ
Operator de date cu caracter personal nr. 3047
SENTINŢA CIVILĂ NR. ####
Şedinţa publică din data de 06.03.2026
Instanţa constituită din:
PREŞEDINTE: ######## ######
GREFIER: ##### #######

Pe rol judecarea cauzei civile având ca obiect pretenţii, acţiune formulată de reclamanta ###### ######## SRL, cu sediul în sector 1, Bucureşti, ### ######## ########## ### ##-95, ### #, în contradictoriu cu pârâtul ######## ########, cu adresa aleasă de corespondenţă în Constanta, ### ###### ##### ### ##, ##### #########.

Dezbaterile au avut loc în şedinţa din data de 27.02.2026 şi au fost consemnate în încheierea de şedinţă din acea dată, care face parte integrantă din prezenta, când instanţa, având nevoie de timp pentru a delibera a stabilit că pronunţarea hotărârii se va face la data de astăzi, 06.03.2026, dată la care:

INSTANŢA,

Deliberând asupra cauzei civile de faţă, reţine următoarele:

Prin cererea înregistrată pe rolul Judecătoriei Constanţa la data de 21.07.2025, sub nr. de dosar #####/212/2025, reclamanta ###### ######## SRL a chemat în judecată pe pârâtul ######## ########, solicitând obligarea acestuia la plata sumei de 65.415,40 lei reprezentând cheltuieli de judecată efectuate în dosarul nr. ####/118/2023, precum şi obligarea acesteia la plata cheltuielilor de judecată.

În fapt, reclamanta a arătat că prin sentinţa civilă nr. ###/18.04.2024, pronunţată în dosarul nr. ####/118/2023, de către Tribunalul Constanţa, instanţa a admis excepţia necompetenţei generale a instanţelor judecătoreşti, invocată de pârâta ###### ######## SRL şi a dispus declinarea competenţei de soluţionare în favoarea Curţii de Arbitraj Comercial Internaţional de pe lângă Camera de Comerţ şi Industrie a României.

A mai arătat că sunt întrunite condiţiile răspunderii civile delictuale în persoana pârâtului, având în vedere că acesta e culpabil de formularea cererii pe rolul unei instanţe de judecată necompetente, conducând la efectuarea de cheltuieli în sarcina reclamantei din prezenta cauză.

În drept, a invocat dispoziţiile art. 453 C.proc.civ.

În probaţiune, a fost solicitată încuviinţarea probei cu înscrisuri.

La data de 13.10.2025, pârâtul a depus întâmpinare, prin care a solicitat respingerea cererii de chemare în judecată ca nefondată, iar în subsidiar, a solicitat cenzurarea valoarea pretenţiilor

până la un cuantum rezonabil, proporţional cu natura litigiului, calitatea părţilor, circumstanţele speţei şi modalitatea de soluţionare a litigiului , precum şi cu munca efectiv prestată de avocat.

În fapt, a arătat că instanţa trebuie să aibă în vedere complexitatea redusă a problemelor puse în discuţie, existând o disproporţie flagrantă între cheltuielile solicitate şi cele rezonabil necesare.

Astfel, a solicitat reducerea cuantumului acestor cheltuieli în temeiul art. 451 alin. 2 C.proc.civ., arătând că se impune reducerea cuantumului acestor cheltuieli, având în vedere atât valoarea pricinii, cât şi proporţionalitatea onorariului cu volumul de muncă presupus de pregătirea apărării în cauză, respectiv cauza s-a soluţionat la primul termen de judecată, dar şi elemente precum complexitatea, dificultatea au noutatea litigiului.

În drept, a invocat dispoziţiile art. 32, 36, 94-95, 99, 107, 451-455 C.proc.civ., art. 1349, 1357, 1381-1385, 1472 C.civ.

În probaţiune, pârâta a solicitat încuviinţarea probei cu înscrisuri.

La termenul de judecată din data de 27.02.2026, instanţa a încuviinţat proba cu înscrisuri pentru părţi.

Analizând actele și lucrările cauzei, instanţa reţine următoarele:

În fapt, reclamanta ###### ####### SRL a chemat în judecată pe pârâtul ######## ########, solicitând obligarea acestuia la plata sumei de 65.415,40 lei reprezentând cheltuieli de judecată efectuate în dosarul nr. ####/118/2023, precum şi obligarea acesteia la plata cheltuielilor de judecată.

A mai arătat reclamanta că prin sentinţa civilă nr. ###/18.04.2024, pronunţată în dosarul nr. ####/118/2023, de către Tribunalul Constanţa, instanţa a admis excepţia necompetenţei generale a instanţelor judecătoreşti, invocată de pârâta ###### ####### SRL şi a dispus declinarea competenţei de soluţionare în favoarea Curţii de Arbitraj Comercial Internaţional de pe lângă Camera de Comerţ şi Industrie a României20.

În drept, potrivit art. 453 alin. 1 C.proc.civ., partea care pierde procesul va fi obligată, la cererea părţii care a câştigat, să îi plătească acesteia cheltuieli de judecată.

Pârâtul, prin întâmpinarea formulată, a solicitat reducerea cuantumului acestor cheltuieli în temeiul art. 451 alin. 2 C.proc.civ., arătând că se impune reducerea cuantumului acestor cheltuieli, având în vedere atât valoarea pricinii, cât şi proporţionalitatea onorariului cu volumul de muncă presupus de pregătirea apărării în cauză, respectiv cauza s-a soluţionat la primul termen de judecată.

Potrivit art. 1349 C.civ., orice persoană are îndatorirea să respecte regulile de conduită pe care legea sau obiceiul locului le impune şi să nu aducă atingere, prin acţiunile sau inacţiunile sale, drepturilor sau intereselor legitime ale altor persoane. Cel care, având discernământ, încalcă această îndatorire răspunde de toate prejudiciile cauzate, fiind obligat să le repare integral.

Art. 1357 alin. 1 C.civ., text legal care reglementează răspunderea civilă delictuală pentru fapta proprie, prevede că, cel care cauzează altuia un prejudiciu printr-o faptă ilicită, săvârşită cu vinovăţie, este obligat să îl repare . ####. 2 al art. 1357 C.civ. precizează faptul că autorul prejudiciului răspunde pentru cea mai uşoară culpă .

Răspunderea civilă delictuală pentru fapta proprie este instituită prin art. 1357 C. civ., care constituie, de altfel, temeiul pentru stabilirea condiţiilor generale ale răspunderii.

Din prevederile legale sus menţionate rezultă faptul că, pentru angajarea răspunderii civile delictuale se cer a fi întrunite cumulativ câteva condiţii, şi anume: existenţa unui prejudiciu; existenţa unei fapte ilicite; existenţa unui raport de cauzalitate între fapta ilicită şi prejudiciu; existenţa vinovăţiei, a vinei, celui care a cauzat prejudiciul, constând în intenţia, neglijenţa sau imprudenţa cu care a acţionat.

Astfel, se constată că nu se poate vorbi despre o răspundere civilă delictuală dacă nu s-a produs un prejudiciu , o pagubă, o daună, prejudiciul ca element esenţial al răspunderii delictuale constând în rezultatul, în efectul negativ suferit de o anumită persoană, ca urmare a faptei ilicite săvârşită de o altă persoană.

Mai departe, instanţa reţine că pentru obligarea la plata despăgubirilor este necesar ca prejudiciul să fi fost produs printr-o faptă ilicită.

În mod obişnuit, fapta ilicită, ca element al răspunderii civile delictuale, este definită ca fiind orice faptă prin care, încălcându-se normele dreptului obiectiv, sunt cauzate prejudicii dreptului subiectiv aparţinând unei persoane.

Noţiunea de faptă ilicită este privită în practica judecătorească în mod extensiv, în sensul că se reţine răspunderea civilă delictuală nu numai atunci când s-a adus atingere unui drept subiectiv – stricto sensu -, dar şi atunci când au fost prejudiciate anumite interese ale anumitor persoane.

Atunci când se examinează în concret existenţa unei fapte ilicite, ca element al răspunderii civile delictuale, se are în vedere obiectivarea, manifestarea exterioară a unei atitudini de conştiinţă şi voinţă a unei anumite persoane, neinteresând aici atitudinea subiectivă a persoanei faţă de fapta sa ori, mai ales, faţă de urmările acestei fapte.

Pentru ca răspunderea civilă delictuală a celui care a cauzat prejudiciul să fie angajată, nu este îndeajuns să fi existat o faptă ilicită aflată în raport de cauzalitate cu prejudiciul produs, ci este absolut necesar ca acea faptă să îi fie imputabilă autorului ei, adică autorul să fi avut o vină atunci când a săvârşit-o, să fi acţionat deci cu vinovăţie.

Instanţa reţine că pârâtul a săvârşit o faptă ilicită, cu vinovăţie, prin introducerea cererii de chemare în judecată împotriva reclamantei din prezenta cauză pe rolul Tribunalului Constanţa, formându-se dosarul nr. ####/118/2023, cunoscând faptul că, potrivit convenţiei părţilor, reglementarea oricăror diferende decurgând din sau în legătură cu contractul de mandat nr. 06/09.01.2008 urma să aibă loc prin arbitraj.

Astfel, potrivit art. 18 din contractul de mandat nr. 06/09.01.2008 încheiat între părţi, acestea au prevăzut următoarele: “orice litigiu decurgând din sau în legătură cu acest contract, inclusiv referitor la încheierea, executarea ori desfiinţarea lui, se va soluţiona prin arbitrajul Curţii de Arbitraj Comercial Internaţional de pe lângă Camera de Comerţ şi Industrie a României, în conformitate cu regulile de procedură arbitrală ale acestei #####.”

Astfel, demararea litigiului pe rolul instanţelor civile de judecată a angrenat în sarcina pârâtei din dosarul nr. ####/118/2023, reclamanta din prezenta cauză, efectuarea unor cheltuieli de judecată constând în onorariu de avocat, solicitat în cadrul prezentului dosar.

Prejudiciul constă în aceste cheltuieli de judecată efectuate în cadrul dosarului nr. ####/118/2023, în vederea formulării şi susţinerii apărărilor, iar raportul de cauzalitate reiese din ansamblul probator, reclamanta fiind nevoită să angajeze avocat în vederea formulării de apărări

în cauza introdusă pe rolul instanţelor civile de către pârât, astfel că în lipsa demarării litigiului pe rolul instanţelor civile, reclamanta nu ar mai fi angrenat resurse financiare pentru acest litigiu.

De asemenea, instanța va reține ca argument suplimentar că, în condițiile în care în dosarul nr. ####/118/2023, aflat pe rolul Tribunalului Constanţa, nu a existat formulat un capăt de cerere privind cheltuielile de judecată, înseamnă că nu există niciun impediment pentru a fi solicitate printr-un capăt de cerere distinct, întrucât autoritatea de lucru judecat, potrivit art. 430-431 C.pr.civ. privește elementele asupra cărora s-a pronunțat o instanță de judecată, doctrina relevantă fiind unanimă în ceea ce privește acest aspect.

Nu în cele din urmă, instanţa reţine şi dispoziţiile art. 45 alin. 1 lit. g OUG 80/2013, care prevăd că „Sumele achitate cu titlu de taxe judiciare de timbru se restituie, după caz, integral, parțial sau proporțional, la cererea petiționarului, în următoarele situații: g) în cazul în care instanța de judecată se declară necompetentă, trimițând cauza la un alt organ cu activitate jurisdicțională, precum și în cazul respingerii cererii, ca nefiind de competența instanțelor române.”

Pe cale de consecinţă, instanța reține că reclamanta a făcut dovada cheltuielilor de judecată aferente judecăţii în dosarul nr. ####/118/2023 pe rolul Tribunalului Constanţa în cuantum de 65.415,40 lei, reprezentând onorariu de avocat, conform facturilor curpinse în Anexa 4 (f.26-58), emise în baza contractului de asistenţă juridică nr. ############, achitate de reclamantă conform ordinelor de plată cuprinse în Anexa 6 (f.67-74).

Pe cale de consecință, având în vedere considerentele anterior expuse, în temeiul art. 451-453 C.proc.civ., instanța reține că reclamanta are dreptul la recuperarea de la pârât a cheltuielilor de judecată efectuate în cadrul judecății în dosarul nr. ####/118/2023.

În hotarârea din 17 decembrie 2004 în cauza ####### si ###### împotriva României CtEDO reaminteste că, în aplicarea art. 41 din Conventie, aceasta acorda doar cheltuieli de judecata cu privire la care se stabilește ca au fost cu adevărat suportate, ca acestea au fost necesare si ca au o valoare rezonabila.

În hotărârea din 28 septembrie 2004 în cauza ##### si ######## împotriva României, în ceea ce privește cheltuielile pentru procedura în fata Curtii, aceasta trebuie sa stabilească daca au fost cu adevărat suportate, ca acestea au fost necesare si ca au o valoare rezonabila (###### si Jobnsen împotriva Norvegiei [GC] nr.23.118/93, paragraful 62, #### 1999-VIII).

Pornind de la caracterul rezonabil pe care Curtea Europeana îl invoca drept temei al acordării cheltuielilor de judecata, instanta retine ca în ceea ce privește raporturile juridice stabilite între avocat si client orice imixtiune din partea vreunui organ al statului este inadmisibila, însă în speță se apreciază că prin reducerea onorariului plătit de intimată apărătorului ales nu se încalcă de către instanţă prevederile art. 30 din legea 51/1995 şi nici cele ale Statutului profesiei de avocat contractul de asistenţă juridică producându-şi efectele pe deplin între părtile contractante, în lumina principiului, conţinut de art. 1270 C.civ, obligaţiile şi întinderea acestora, astfel cum au fost convenite între părţi rămânând neatinse.

####, efectele contractului nu trebuie să se repercuteze faţă de petentă – terţă persoană faţă de convenţie – în totalitate, ci intimata trebuie să obţină rambursarea sumei reprezentând onorariu apărător ales în măsura în care se stabileşte realitatea, necesitatea şi caracterul rezonabil al cuantumului acestuia.

Pentru a stabili reducerea onorariului de avocat, instanţa are în vedere criteriile din Statutul profesiei de avocat, şi anume de dificultatea, amploarea sau durata cazului, timpul şi volumul de

muncă solicitată pentru executarea mandatului primit sau activităţii solicitate de client, natura, noutatea şi dificultatea cazului, importanţa intereselor în cauză, împrejurarea că acceptarea mandatului acordat de client îl împiedică pe avocat să accepte un alt mandat, din partea unei alte persoane, dacă această împrejurare poate fi constatată de client fără investigaţii suplimentare, notorietatea, titlurile, vechimea în muncă, experienţa, reputaţia şi specializarea avocatului, conlucrarea cu experţi sau alţi specialişti impusă de natura, obiectul, complexitatea şi dificultatea cazului, avantajele şi rezultatele obţinute pentru profitul clientului, ca urmare a muncii depuse de avocat, situaţia financiară a clientului, constrângerile de timp în care avocatul este obligat de împrejurările cauzei să acţioneze pentru a asigura servicii legale performante.

####, a statuat, în materia rambursării cheltuielilor de judecată, în care sunt cuprinse şi onorariile avocaţiale, că „acestea urmează să fie recuperate de partea care a câştigat procesul, numai în măsura în care constituie cheltuieli necesare, care au fost în mod real făcute, în limita unui cuantum rezonabil ”, având în vedere rolul judecătorului în desfăşurarea procesului, care îi oferă posibilitatea unei imagini de ansamblu asupra complexităţii cauzei şi a muncii depuse de avocat (cauza ####### si Johnsen contra Norvegiei, cauza ##### şi ######## contra României, cauza ####### , ###### şi alţii contra Portugaliei ).

Astfel, cu privire la cuantumul cheltuielilor de judecată reprezentând onorariul de avocat, efectuate în dosarul nr. ####/118/2023 pe rolul Tribunalului Constanţa, ţinând seama de elementele prevăzute de alin. 2 al art. 451 C.proc.civ. şi anume: activitatea concretă prestată de avocatul pârâtei şi limitele mandatului acordat, conform împuternicirii existente la dosar, dar şi valoarea pricinii, instanţa reţine că acesta nu a desfăşurat un volum mare de muncă pentru executarea mandatului primit, de natura sa justifice onorariul perceput în cuantum de 65.415,40 lei pe care îl apreciază ca nejustificat de mare în raport cu activitatea desfăşurată.

Pe cale de consecinţă, instanţa va reduce onorariul de la suma de la suma de 65.415,40 lei la suma de 2.000,00 lei, motivat de complexitatea redusă a cauzei (strict cu privire la competenţa de soluţionare a cauzei), dar şi a faptului că procesul s-a soluţionat la primul termen de judecată la care părţile au fost legal citate, fără să implice administrarea de probatorii complexe, care să justifice acordarea unui onorariu superior, instanţa apreciind că raportat la activitatea avocatului/avocaţilor care a/au formulat întâmpinarea, un onorariu de 2.000,00 de lei este suficient şi proporţional cu cauza dedusă judecăţii în ansamblul său.

Astfel, instanţa va admite în parte cererea de chemare în judecată şi va dispune obligarea pârâtului la achitarea sumei de 2.000,00 lei reprezentând cheltuieli de judecată efectuate în dosarul nr. ####/118/2023 pe rolul Tribunalului Constanţa, respingând în rest cererea de chemare în judecată ca neîntemeiată.

Conform dispoziţiilor art. 453 C.proc.civ., „(1) Partea care pierde procesul va fi obligată, la cererea părţii care a câştigat, să îi plătească acesteia cheltuieli de judecată. (2) Când cererea a fost admisă numai în parte, judecătorii vor stabili măsura în care fiecare dintre părţi poate fi obligată la plata cheltuielilor de judecată. #### este cazul, judecătorii vor putea dispune compensarea cheltuielilor de judecată.”

Instanţa constată că reclamanta a făcut dovada efectuării cheltuielilor de judecată în prezentul dosar în cuantum de 2.413,30 lei reprezentând taxă judiciară de timbru (f.80), şi 30.263,81 lei reprezentând onorariu avocaţial.

Cu privire la cuantumul cheltuielilor de judecată reprezentând onorariul de avocat, efectuate în prezentul dosar, instanţa va reduce onorariul de la suma de la suma de 30.263,81 lei la suma de 1.000,00 lei, reţinând argumentele prezentate în precedent, care se aplică mutatis mutandis şi în prezentul litigiu şi menţinând totodată proporţiile cuantumurilor onorariilor avocaţiale solicitate de 2:1.

În acest sens, având în vedere admiterea în parte a cererii de chemare în judecată, instanţa va acorda proporţional şi taxa judiciară de timbru, respectiv se va acorda valoarea acesteia raportat la pretenţiile admise în cuantum de 2.000 lei, adică o taxă judiciară de timbru în cuantum de 145 lei.

Astfel, în temeiul art. 451-453 C.pr.civ., având în vedere admiterea doar în parte a prezentei cereri de chemare în judecată, instanța va obliga pârâtul să plătească reclamantei suma de 1.145,00 lei, cu titlu de cheltuieli de judecată, constând în onorariu avocaţial parţial şi taxa judiciară de timbru parţială.

PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:

Admite în parte cererea de chemare în judecată formulată de reclamanta ###### ####### SRL, ### ########, cu sediul în portul Constanţa, ######## Mol 3, Depozitul 2, incinta 1 şi 3, #### #########, şi cu adresa aleasă de corespondenţă în sector 1, Bucureşti, ### ####### ########## ### ##-95, ### #, în contradictoriu cu pârâtul ######## ########, CNP ##############, cu adresa aleasă de corespondență în Constanta, ### ###### ##### ### ##, ##### #########.

Reduce onorariul avocatului ales al reclamantei, din dosarul nr. ####/118/2023 – Tribunalul Constanţa, de la suma de 65.415,40 lei la suma de 2.000,00 lei.

Obligă pârâtul să plătească reclamantei suma de 2.000,00 lei, cu titlu de cheltuieli de judecată acordate parțial, ocazionate de judecata pe rolul instanţelor civile – Tribunalul Constanţa, a dosarului nr. ####/118/2023.

Respinge în rest cererea de chemare în judecată ca neîntemeiată.

Reduce onorariul avocatului ales al reclamantei, din prezentul dosar nr. #####/212/2025, de la suma de 30.263,81 lei la suma de 1.000,00 lei.

Obligă pârâtul să plătească reclamantei suma de 1.145,00 lei, cu titlu de cheltuieli de judecată efectuate în prezenta cauză, reprezentând taxă judiciară de timbru şi onorariu avocaţial, prin raportare la cuantumul pretenţiilor admise.

Cu drept de apel în termen de 30 de zile de la comunicare. Cererea de apel se depune la Judecătoria Constanţa.

Pronunţată astăzi, 06.03.2026, prin punerea soluţiei la dispoziţia părţilor prin mijlocirea grefei instanţei.

PREȘEDINTE, GREFIER,
######## ###### ##### #######

Red./tehnored. ####/B.M.
4 ex./11.03.2026